

Výpověď svědka

1078

Výpověď: Daniela Zálešáková

S nejvyšším respektem k zákonu, spravedlnosti a českému soudnictví bych chtěla zcela dobrovolně podat svědeckví k tomuto případu, jelikož jeho dopady nechtěně ovlivňují i mou rodinu, především mé děti.

Tonda Jařab, syn současné Lud'kovy partnerky Dany Polákové, je nejlepší kamarád mého syna Theodora a Lud'kova dcera [redacted] je jednou z nejlepších kamarádek mé dcery Charloty. A to i přes to, že se nemohou vídat tak často, jak by chtěly, vlivem neustále se měnících předběžných opatření a soudních rozhodnutí.

K tomu je rodina Ivančiků, přestože máme mnoho přátel se stejně starými dětmi, jedna ze tří jediných míst (vedle Charlotiny nejbližší spolužačky ze třídy a mojí sestry), kde je má dcera ochotná trávit čas sama beze mne a klidně i přespat. Vrací se vždycky nadšená a nikdy se jí u nich nestýská, protože prostě není proč. S [redacted] vytvářejí úžasnou dvojku plnou nápadů, pokaždé když přijedu mi předvádějí taneční a gymnastické variace, divadelní performance, nebo výtvarné výrobky, jejich kreativita je nekonečná a nekonečně radostná. Když je spolu vidím v létě na chalupě, je to pro mě představa dětského štěstí.

Bohužel je to ale radost velmi zatížená a neustálá nejistota a strach o to, kdy a jestli vůbec se takovéto chvíle budou smět opakovat, se jako černý mrak vznáší nejen kolem nás dospělých, ale i kolem všech dětí.

Je známe, že v každém konfliktu dospělých je největší obětí dítě, proto by se měl dávat velký důraz na jejich názor a přání, protože tak jediné se alespoň částečně eliminuje nevratný dopad na jejich psychiku. [redacted] se svůj názor snaží dlouhodobě prosadit, ale jakoby nebyl dost slyšet, a to je bohužel čím dál víc semilá. Nevím proč se rodiče, respektive maminka rozhodla vést tento boj, ale každé dítě má nárok na oba rodiče, pokud si to přejí a já celý ten čas nechápu důvod, proč se tomu v tomto případě neustále zabráňuje.

A nechápu to z toho úplně nejprostšího důvodu, a to je ten, že Ludovít Ivančík je táta, kterého by si každé dítě přálo. Trávím s touto rodinou poměrně dost času, abych měla možnost si všimnout, že je u nich třeba něco divně, nebo že to není dobré prostředí alespoň pro moje děti, kam je s klidem posílám a kam je posílat nemusím z nějaké nutnosti, ale protože vím, že jsou v "dobrých rukou". Já sama jsem například se svými dětmi a s celou rodinou Lud'ka a Dany strávila týden v zimě v Alpách v ne úplně velkém prostoru apartmánu, kde bylo neustále všude plno a přesto nedošlo k jediné nepříjemné nebo vyhrocené situaci. Luděk klidně vzal sám všechny děti na večerní lyžování, svým dětem se věnoval s neskrývaným štěstím, že je může mít s sebou, a přesto spravedlivě, aby od něj dostali nejen pozornost, ale i dobrý vklad do života. Byl to týden tak přirozený a harmonický, že kdyby nebylo toho neustálého černého mraku nad námi, nikdo by nepoznal.

Znám Lud'ka šťastného, když může mít své děti i nešťastného, když je mít nemůže. Jsem pedagog a poznám, kdy jsou [redacted] šťastní a kdy jsou nešťastní. [redacted] už je jen nešťastný, ale [redacted] to ještě v létě, kdy jsem ji viděla naposled, dokázala, a dokázala by to snad i nadále, kdyby se pro děti našlo východisko v pravidelném styku s oběma rodiči. Neexistuje totiž jediný důvod, ať reálný nebo smyšlený, který by v Lud'kovi zabil schopnost být úžasný rodič, prostě proto, že se s s tím narodil a má to ve své povaze.

Stejně tak jako je můj muž skvělý táta pro naše děti a já vidím, jak moc je to pro ně důležité, tak hrozně moc bych si přála, aby tuto jistotu mohli zase mít i [redacted] aby se zase mohli starat už jen o své dětské a dospívající starosti a mít jistotu v obou rodičích. A přála bych i mamince [redacted] a [redacted] aby přišla na to, že mít ke svým dětem fungujícího tátu je dar, o který by měla pečovat, neboť je spousta žen, které by daly všechno za to, aby se otec jejich dětí o ně alespoň trochu zajímal.

V Praze dne:

5.11.2018

Dalšáková